

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 5T/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9519100167
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Truban
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2020:9519100167.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Q. P. za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona a iné, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Trubana a členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a JUDr. Romana Púchovského, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. júla 2020, takto

rozhodol:

obžalovaný Q. P., nar. XX.XX.XXXX v O. O., trvale bytom B., okres O. O., prechodne bytom bez prihlásenia P.. XX, O.,

uznáva sa za vinného, že

v bode I.

dňa 1.12.2018, po tom ako vošiel na adrese P. T.. X v O. O. do priestorov bistra „O. S.“, cez vchodové dvere vedúce do bistra, v čase okolo 01:30 hodine v priestoroch tohto bistra, kde sa v tom čase nachádzali okrem štyroch ďalších osôb, aj tri osoby tureckej a albánskej národnosti, ktoré boli aj moslimského vierovyznania, opakovane vykrikoval: „Táto krajina začína byť islamský štát!“, „Moslimovia pozabijam Vás!“, „Ste kokoti“, „Zabijem Vás moslimovia, všetkých vás pozabijam!“, následne na čo bol tam prítomnými dvoma hosťami a Y. S. vyvedený von na ulicu pred bistro, pričom pri vyvádzaní sa voči uvedeným osobám zaháňal rukami a kopal ich smerom nohami v snahe zabrániť jeho vyvedeniu z uvedeného bistra, po vyvedení z bistra a po tom čo zamestnanec A.G. dvere zamkol z vnútra, búchal rukou na dvere,

v bode II.

následne po vyvedení z bistra dňa 1.12.2018 v čase približne medzi 01:51 hodinou a 01:54 hodinou, pred bistrom „O. S.“ na adrese P. T.. X v O. O., fyzicky napadol zamestnankyňu bistra P.Y., ktorá si pred bistro išla zapáliť, tak že ju bodol nožom - loveckou dýkou o dĺžke čepele približne 15 cm, do tvárovej časti hlavy - ľavého líca, po čom ju A.G. vtiahol naspäť do bistra a zamkol dvere, čím jej spôsobil zranenie penetračné poranenie dutiny ústnej o dĺžke rany 20 milimetrov, odlomenie častí korúnok druhého črenového zuba a prvej stoličky vľavo hore, ktoré zranenia si vyžiadali obmedzenie na obvyklom spôsobe života poškodenej v rozsahu minimálne 14 až 21 dní a dobu liečenia do 28 dní,

t e d a

v bode I.

- skupine obyvateľov sa vyhrážal smrťou, čin spáchal z osobitného motívu - z nenávisti voči skupine osôb pre ich náboženské vyznanie a verejne,
- dopustil sa slovne a fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,
- verejne hanobil skupinu osôb pre ich náboženské vyznanie,

v bode II.

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, spáchal taký čin z osobitného motívu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l :

v bode I.

- prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,
- prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, a

v bode II.

- zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona sa ukladá zhabanie veci loveckého noža čiernej farby o dĺžke čepele 15 cm a koženého puzdra.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor ÚŠP GP SR podal dňa 03.07.2019 pod č. k. VII/2 Gv 76/19/1000-49 na obvineného Q. P. obžalobu pre prečin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona, prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul obžalovaného Q. P., svedka - poškodenú P.Y., oboznámil sa so znaleckými posudkami, listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný Q. P. po poučení na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ľutuje, čo urobil, poučil sa z toho, pretože bol vo väzbe. Ospravedlnil sa poškodenej, aj je ochotný nahradiť škodu, akú bude poškodená chcieť, za to čo jej spravil. K skutkom sa priznal, ale nepamätá si z toho nič, iba z papierov čo mu prišli, z toho vyčítal, čo sa stalo. Snažil sa na to spomenúť, ale nespomenul si. Pokiaľ ide o skutok pod bodom II., tak nesúhlasí s právnou kvalifikáciou, lebo nemal úmysel vraždiť, keby mal úmysel vraždiť, nebudne raz a dosť, ale bodá viackrát. Proste si nepamätá, čo urobil, ale to ľutuje.

Na otázku prokurátora: K požívaniu alkoholických nápojov, či požil pred skutkom a či požíval v minulosti vo všeobecnosti alkoholické nápoje, uviedol, že pred skutkom požil alkoholické nápoje a že raz za dva mesiace si vypil, ale nepožíva alkohol každý deň.

Na čo si spomína vo vzťahu k časovému úseku pred skutkom a požívaniu alkoholu odpovedal, že popíjal veľa alkoholu s tým kamarátom, čo bol s ním, potom išli do baru do Kapituly, tam boli hodinu, dve, z tade išli do Katapultu, tam tiež požil kadejaký alkohol, pomiešal to, potom si dal posledný pohárik. Vie, že kamaráta volal, aby išli domov a vtedy ho vyplo a dostal okno. Už nevedel o sebe.

Ako si vysvetľuje tieto jeho slová, teda čo mal hovoriť, vo vzťahu ku skutku I., keďže uviedol, že nemá dôvod neveriť vyjadreniam svedkov, tak k tomu uviedol, že si to nepamätá, ale svedkovia povedali to čo videli, počuli.

Či sa vie vyjadriť, čo to je moslimstvo, uviedol, že nevie, čo je islamský štát uviedol, že nevie, a nevie ani aké je hlavné vierovyznanie v Turecku.

Či v čase pred spáchaním skutku mal vedomosť o tom, že má jeho kamarát vo vrecku zbraň uviedol, že keď boli triezvi, pred tým ako začali piť, tak mu ukazoval ten nôž a povedal, že nemá to brať so sebou, ale to odložiť, alebo nechať u nich doma, nôž popísať nevie.

Pokiaľ ide o uplatnenie nároku poškodenej na náhradu škody, či sa vie k tomu vyjadriť, uviedol, že by chcel jej to zaplatiť, pracuje, v splátkach by jej to nejako uhradil.

Na otázky obhajcu: Či sa v minulosti dopustil násilia proti skupine alebo jednotlivcom uviedol, že nie, sám je cigán.

Či sa v minulosti dopustil trestného činu výtržníctva, uviedol, že nie, k tomu či v minulosti hanobil národnosť, rasu alebo presvedčenie uviedol, že nie, nikdy. Či mal úmysel zavraždiť poškodenú uviedol, že nie, nepamätá si to, nevedel čo robí.

Na otázky členky senátu : Či sa hlási k nejakému náboženstvu, obžalovaný uviedol, že nie a či u neho v minulosti existovala nejaká skúsenosť, udalosť, alebo okolnosť, ktorá by ho primáala použiť takéto výroky, uviedol, že nie, či je u neho ešte určená závislosť na akúkoľvek látku, uviedol, že nie je na ničom závislý.

Na otázky člena senátu : Či pracuje, uviedol, že áno vo firme Y. s.r.o., robí stavebné a murárske práce a zatepľovanie. V čase, keď sa stal skutok pracoval, v súčasnosti býva v podnájme s družkou a s dieťaťom.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa - poškodená P.Y.. Predseda senátu skonštatoval, že svedkyňa vypovedá zhodne ako vo svojich výpovediach z prípravného konania na č.l. 159-168 z 18.04.2019 a na č.l. 254-266 zo dňa 10.01.2019, kedy v podstate vypovedala, že do 1.4.2019 pracovala ako „dohodárka“ pre pána O. O. v bistre s názvom O. S. v O. O. na P. T. X. Do 20.1.2019 bola práceneschopná z dôvodu zranení, ktoré jej vznikli v bistre O. S. dňa 1.12.2018, kedy bola poranená na tvári nožom, ktorým ju bodol Q. P. V tejto súvislosti bola raz u psychológa a od tohto zranenia bola asi 5 krát aj u zubára, pričom zuby ešte nemá dorobené, lebo nemala ešte dobre zahojenú jazvu vnútri v ústach. V piatok dňa 30.11.2018 prišla do práce, do O. S. na P. T. okolo 16:00 hodine. V robote bola s kolegom A.G., on bol Turek, ale rozprával po slovensky. Ešte tam vtedy robil jeden pán prezývaný Q., ktorý robil rozvoz, je to taký starší pán a tiež nie je Slováč. Asi tak okolo pol druhej (ráno) s A. obsluhovala asi 4 zákazníkov. Boli tam dvaja chlapi, myslí, že Slováci, takí vyšší, ktorí už jedli a ešte tam prišiel muž so ženou, čo si objednávali. Tá žena bola Slovenka, ten muž s ňou tohto typovala, že to mohol byť Turek alebo nejako tak. Objednávala len tá žena, pričom nepoznala nikoho z tých zákazníkov. Niekedy akurát vtedy, keď prijímala objednávku, tak do vnútra prišiel ešte ďalší muž, pričom sa jej zdalo, že A. bol celý čas pri nej, maximálne ak si bol zapáliť vonku cigaretu, ale nepamätá si, či bol fajčiť alebo nie. Obaja sú fajčiari, a keď boli dnu ľudia, tak chodili fajčiť na striedačku, keď neboli žiadni zákazníci, chodili fajčiť aj spolu. Práve ten ďalší muž, čo prišiel, už prišiel taký nejaký rozčúlený, niečo si stále mrmlal, a potom sa toho muža opýtala ona alebo A., či si chce niečo objednať, na čo on povedal, že si nechce nič objednať, že on je tam s nimi, pričom ukázal na muža so ženou, načo vtedy tá žena pokrútila hlavou, že to nie je tak. Tomuto mužovi potom nejako nevenovali pozornosť a on sa postavil tak zboku ku pulte a opieral sa o stenu pri pulte, bol tak inak opitý vyzeral byť nahnevaný, mal taký nahnevaný výraz tváre. Tento muž si išiel sadnúť ku stolu, kde sedeli tí dvaja muži, čo boli spolu. Oni sedeli najprv tak divne, lebo aj keď boli spolu, jeden sedel pri jednom stole a druhý pri vedľajšom, potom si nejako presadli ku sebe. Keď ku nim prišiel tento opitý chlap, on si sadol ku nim na taburetku a niečo im hovoril, sprvu však nerozumela, čo tým chlapom hovoril, nebolo mu rozumieť. Tí dvaja chlapi mu najprv neodpovedali, ani na neho nijako nereagovali. On im tam furt, ale niečo vykladal. Jeden z tých dvoch chlapov sa potom postavil a požiadal toho opitého, aby odtiaľ odišiel a vtedy začal tento opitý kričať a začal sa okolo seba rozháňať rukami, vtedy tam už išiel aj A., a obidvaja tí zákazníci (t. z. obidvaja muži, ktorí sedeli pri stole) sa ho snažili chytiť a vyvieť, pričom vtedy jej A. hovoril, aby zavolała na políciu, na čo mu povedala, že si s ním poradia, nakoľko boli traja na jedného. Písala (sms - správu), ale jednému známemu policajtovi, lebo sa bol v bistre v ten večer najesť, že čo sa tam deje, na čo jej napísal, aby volala 158-čku, lebo on je ďaleko a nemôže prísť. Obvinený sa ale stále vzpieral, nechcel odísť, kričal, že tam chce zostať, že on bude v bistre, že on nikam nejde, že sú všetci kokoti a toto opakoval dokola. Vtedy ešte nehovoril nejaké iné narážky, len toto, keď sa takto s ním naťahovali asi tak 5 minút rozhodla sa, že si ide vonku zapáliť cigaretu, pričom si pamätá, že tí ostatní zákazníci, ten muž so ženou sedeli vo vnútri a jedli, keď bola vonku na cigarete pamätá si ešte, že z vonka do bistra prišiel ďalší Róm, vošiel do vnútra, dvere nechal otvorené a kričal na toho opitého Róma vnútri, aby išiel von, aby išiel preč, ale ten opitý stále hovoril, že

on nikam nejde, že on chce byť tam. Medzitým, keď fajčila, tak jej vonku priniesol A. firemný telefón, s ktorým zavolať na políciu, pričom vtedy bol ešte vo vnútri aj ten druhý Róm. Po krátkej chvíli vyšiel však ten druhý Róm von a odišiel preč, no nevie, ktorým smerom. Na to vošla dnu a povedala A., že zavolať políciu, a vtedy niekedy sa obvinený postavil do stredu bistra, vtedy ho akurát nikto nedržal a začal na plné hrdlo kričať slovami v zmysle „všetci ste kokoti“, „moslimovia dobijem vás, zabijem vás všetkých“ a viac menej takéto niečo opakoval viackrát, minimálne 3-4 krát a možno aj viac. Niekedy vtedy tam prišiel aj ten Q. (t. j. Y. S.), ten pán čo robil rozvoz, pričom si presne nespomína, či prišiel, keď fajčila, alebo až potom, zdá sa jej, že mu hovorila, aby išiel pomôcť. Skrátka prišiel až nejaký čas po tom, čo sa s obvineným už naťahovali tí zákazníci (dvaja muži a A.). Q. im išiel pomôcť a ona išla dozadu, na čo, keď sa vracala, tak už len videla ako dali obvineného von tí dvaja muži, pán Q. a A. za ním zatvoril dvere. Obvinený sa snažil vzápätí na to vrátiť späť, búchal do dverí, niečo kričal, ale nerozumela, čo kričí. Cez regálové okno videla, že tam došiel zas ten ďalší Róm a s obvineným sa vonku rozprávali, čo jej pripadalo, ako keby sa hádali, vyzeralo to ale, ako naťahovanie, neudierali sa pästami, ani sa nekopali. Držali sa vzájomne za šaty a naťahovali sa. Chvíľu sa na nich pozerala a potom išla zase dozadu do kuchyne, keď sa vrátila, videla obvineného pri aute, na ktorom chodieval pán Q., obvinený chodil okolo tohto auta, na chvíľu u si k nemu aj čupol a aj do neho búchal. Následne prišiel obvinený znova k dverám a chcel ísť dnu, búchal do dverí, niečo kričal, ale nebolo mu rozumieť, pripadalo to tak, že on búchal do dverí len rukami, a nevšimla si, že by mal niečo v rukách, čo trvalo asi tak 2-3 minúty. Videla, že niekde obďaleč tam vonku stál ešte ten druhý Róm, keď prestal obvinený búchať, tak sa títo dvaja o niečom zase rozprávali a obidvaja odišli iným smerom, konkrétne obvinený išiel hore námestím a jeho kamarát išiel dole. Potom už ostal kľud a rozhodla sa vyjsť von. Myslí, že chcela ísť fajčiť, išla ku dverám a vtedy jej od baru zakričal A., aby nešla von, že veď majú nôž, načo povedala, že videla ako išli preč a vyšla von. Nespomína si na to, či mala cigaretu, či si ju zapalovala, ale keď vyšla von, zišla po schodoch dole, pozrela sa smerom dole na A. (t. j. obchodné nákupné centrum v O. O.) a potom sa otočila dohora smerom na vežu (t. j. na vežu na námestí v O. O.) a vtedy dostala ranu do tváre, čo jej najprv napadlo bolo, že dostala päšťou, videla jeho oči a bol to ten, čo predtým vykrikoval, čo sa stále snažil dostať do vnútra, čo však robila následne potom, už povedať nevie. Od tohto momentu to má trochu rozmazané a zdá sa jej, že išla sama dnu, ale A. jej povedal, že on ju vzal do vnútra a vzal dozadu na záchod, bola v šoku a nepamätá sa na to presne. Keď bola na toalete, začala do umývadla a do záchoda vyplúvať krv a aj kusy zubov. Na pomoc jej prišla aj jedna zákaznička a pomáhala jej, prikladala jej servítky. V bistre jej nikto nedovolil sa pozrieť na seba do zrkadla.

Na otázky prokurátora svedkyňa - poškodená uviedla, že tam boli štyria hostia a personál, bola ona a kolega, kolega sa volá A.. K tomu, kedy prvýkrát prišla s obžalovaným do kontaktu po tom ako vošiel do bistra, uviedla, že on sa vlastne postavil k baru a vtedy s ním prišla do kontaktu. Už sa presne nepamätá, ale buď ona alebo kolega sa opýtali, či si niečo prosí a on povedal, že nie. Prvý dojem bol, že je veľmi opitý a ješť asi nič nebude. Chvíľu stál pri bare, ona okolo neho chodila, pekne ju púšťal, obsluhovala zákazníkov, asi po 5 minútach išiel k tým dvom pánom, čo tam sedeli. Kým neprišiel k tým chlapom, tak sa nijako nevyjadroval. Keď prišiel k tým dvom chlapom, tak si k ním prisadol a niečo im hovoril, ale ona nevie čo, oni ho v podstate ignorovali. Tí chlapi ho požiadali, aby ich nechal na pokoji, aby si od nich odsadol, a vtedy začal byť agresívny, postavil sa a začal vykrikovať, to čo hovorila.

Po tom ako vykrikoval, rozhadzoval rukami, kolega sa ho snažil vyvieť von aj s tými zákazníkmi kolega A.. Obžalovaný nechcel ísť, vykrikoval, že on tu chce ostať, spieral sa a vykrikoval to, čo už hovorila. V tom čase vykrikoval, že všetci moslimovia sú kokoti a že nás tu všetkých pozabíja. Po nejakom čase ho vyviedli vonka, zamkli sa dvere.

Kto ho všetko vyvádzať vonka, povedala, že nevie, dvere zamkol kolega A..

Či videla, čo obžalovaný potom robil vonku pred bistro, uviedla, že áno, najprv sa naťahoval s tým svojim kamarátom, potom znova sa vrátil k bistru, búchal do dverí, chcel sa dostať dnu, potom išiel k autu. Či, keď v čase búchal do dverí mal niečo v ruke, uviedla, že nevie.

Aký čas ubehol ako boli zavreté dvere a išla si zapáliť von, uviedla, že možno desať minút.

Kedy ho prvýkrát videla po tom ako vyšla von a zapálila si cigaretu uviedla, že sa otočila smerom dohora a hneď dostala ranu. Od bistra sa otočila smerom na vežu. Po tej rane ju kolega vtiahol dnu do bistra a ďalej nevie.

Na otázky členky senátu: Či komunikovala s obžalovaným v tom čase, keď stál zhruba tých päť minút pri tom bare ako okolo neho chodila, uviedla, že nie.

Či vznikol medzi nimi konflikt alebo náznak konfliktu uviedla, že nie.

Či v časovom období ako dostala tú ranu, sprevádzal to nejakými slovami, uviedla, že nie.

Na otázky člena senátu: Uviedla, že práceneschopná bola nevie presne koľko to bolo dní, ale nastúpila do práce 20. januára.

Ako bola obmedzená v bežnom spôsobe života uviedla, že nemohla poriadne jesť ani piť, tieto problémy pretrvávali aj po tom ako nastúpila do práce, možno týždeň, dva.

Na otázky predsedu senátu, aby sa vyjadrila k jej tvrdeniu, že keď vykrikoval tie slová a rozhadzoval rukami, tak či to bolo tak, že niekoho napádal, alebo len tak sprevádzal rozhadzovaním rúk tie svoje prejavy svedkyňa - poškodená uviedla, že on stál tak v strede bistra, tak nenapádal nikoho.

Či videla, že by obžalovaný fyzicky napádal niekoho, konkrétne, že by na niekoho útočil, uviedla, že ona medzičasom, kým on bol dnu, tak si išla ešte zapáliť jednu cigaretu, tak možno, že v tom čase.

Či videla, že by on bol niekoho kopol alebo udrel, uviedla, že nie.

Pokiaľ by sa mala vyjadriť k svojmu predchádzajúcemu tvrdeniu, že obžalovaný pri tom ako sa ho snažili vyvieš sa vzpíeral, a či pri tom niekoho udieral alebo kopal alebo inak napádal, alebo sa ich iba snažil odstrčiť, uviedla, že odstrčiť.

Počas práceneschopnosti do práce nechodila, jej zranenie si pomoc ďalšej osoby nevyžadovalo.

Psychiatra navštevovala počas práceneschopnosti, potom už nie, spolu boli dve návštevy.

Či vzhľadom na jej vyjadrenie, že bude žiadať aj náhradu škody za psychickú ujmu a či vie túto vyčísliť, uviedla, že nie.

Pri tom napadnutí jej obžalovaný jeden zub vyrazil a druhý jej museli vytiahnuť. Ten zub, ktorý jej vyrazil vypľula na mieste, a ten druhý, ktorý bol poškodený ten jej museli vytiahnuť.

Nevie popísať bližšie bezprostredne pred tým útokom správanie obžalovaného.

Po výpovedi svedkyne - poškodenej sa jej obžalovaný ospravedlnil, že je mu to veľmi ľúto, škodu jej chce zaplatiť a požiadal o prepáčenie.

So súhlasom strán súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka I. I. z prípravného konania č.l. 171-176 zo dňa 16.04.2019, ktorý bol spolu s Q. I. v čase spáchania skutkov v dotknutom bistre jesť, viac menej potvrdil a vypovedal ku skutkom a skutkovým okolnostiam zhodne ako svedkyňa Q. I.. Pri výsluchu konanom dňa 16.4.2019 uviedol taktiež, že veľa vecí obvinenému, čo hovoril nerozumel, lebo mu skrátka nebolo rozumieť, rozprával veľa, veľa ho nepočúval. On sám je moslim, pričom sa nedomlí pravidelne, ale je tohto vierovyznania. Na otázku vyšetrovateľa PZ ako bral vyhrážky a urážky od obvineného uviedol, že jeho osobne sa to nejako nedotklo, ale myslí si, že niekto by to mohol pociťovať ako urážku tie veci, čo obvinený hovoril, pričom mal obavu o priateľku (t. j. Q. I.), keď sa na ňu zvalil, aj potom keď kričal, z toho obavu naozaj mal. Celý incident od príchodu Q. P. až po to, kedy zaútočil na tú pracovníčku bistra trval asi tak 25 minút. Keď bola zranená tá žena, policajti a sanitka prišli tak do 15 minút. Vo vzťahu k tomu ako vyhrážky zabitím, hanlivé a urážajúce výroky na adresu moslimov obvineného v danom čase a na danom mieste počula od obvineného poškodená, tento svedok pri výsluchu uviedol, že to tak mohlo byť, ako to poškodená opísala a hovorila, pričom tie slová naozaj obvinený vtedy mohol hovoriť, pamätá si, že tam takéto niečo hovoril a kričal, a to aj viac krát, ale nepamätá si to presne. Okrem toho si hlavne pamätá to, čo hovoril, že to tu začína byť islamský štát. Obvinený hovoril toho veľmi veľa a nezdá sa mu, že to čo hovoril, že to bola chvíľka, lebo to, kým bol obvinený na zemi, keď sa nevedel ukludniť, to trvalo aj 10 minút, čiže to nebola až taká chvíľka.

So súhlasom strán súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka Y. S. z prípravného konania, č.l. 199-205 zo dňa 17.04.2019, ktorý pri výsluchu uviedol, že občas pomáhal v bistre O. S., ktoré patrilo jeho kamarátovi O. O.. Nevie povedať dátum, ani čas, kedy sa to stalo, ale vie povedať, čo sa stalo, pričom bolo to niekedy po polnoci, išiel do toho bistra, zobral objednávku. V robote bola jedna žena a jeden Turek, ich mená nevie ale povedať. Bol preč asi tak pol hodinu a už nevie, kam objednávku zanesol, pričom potom sa vrátil do bistra, auto zaparkoval na námestí pred tým bistrom. Keď prišiel do bistra, videl tam chlapa, asi tak 22 ročného, ako tam stál pri pulte. Mal tmavšiu kožu, vlasy mal tmavé a stál pri barovom pulte. Tento kričal na tú ženu a Turka, čo obsluhovali v bistre a na zákazníkov. Potom to už išlo rýchlo, začul slovo zabiť, alebo pozabíjať, pričom bolo divné, že takto kričí. Predavačka (t. j. poškodená) sa ho pýtala, či chce jesť, no on nehovoril na to nič, len kričal tie slová: „zabijem vás“, čo ho počul hovoriť viac krát, asi aj tri a viac. Všimol si, že obvinený je riadne opitý, zle stál, pričom nestál normálne, hojdal sa a videl, ako si chcel sadnúť ku takým dvom iným chlapom ku stolu, no neudržal sa sedieť a spadol a vtedy ho poprosil myslí ten Turek, čo robil obsluhu, aby obvineného nejako skúsil odniesť von, pričom keď ho vyviedli, potom išiel dole námestím, ako smerom ku Európe. Cez dvere bistra potom videl, že sa obvinený vrátil,

bol pred podnikom a videl, že sa chce vrátiť do vnútra, ale bolo zamknuté, búchal do dverí len rukami, možno kopal, potom odišiel, pričom niekedy vtedy išiel dozadu do kuchyne a tam si sadol, pričom myslí, že niečo jedol, ale nepamätá si presne. V kuchyni bol pár minút, možno 5 minút a možno aj 10 minút. Z obvineného mal trochu strach, či ešte niečo neurobí. či nerozbije okno, ale myslel si, že je po všetkom (t. z. po tom. čo bol vyvedený obvinený von z bistra), že už nepríde, ale aj tak trochu pre istotu išiel potom do tej kuchyne. Ako bol vzadu v kuchyni, tak zrazu tadiaľ prešla tá žena z obsluhy (t. j. poškodená) a išla na služobný záchod, pričom videl, že má na tvári krv. Ten Turek, ten A. mu následne povedal, že poškodená išla vonku fajčiť, že ju bodol nožom ten chlap (obvinený), že tam išla aj napriek tomu, že jej hovoril, aby nešla von, pričom obvinený mu na aute prepichol gumu a buchol do okna. Túto škodu mu zaplatil O.. Na otázky vyšetrovateľa PZ uviedol a odpovedal aj to, že je moslim podľa rodičov, ale aktívne sa nechodí modliť do mešity, no uznáva jediného boha. Ohľadom toho, čo pri výsluchu uviedla poškodená, ako sa mal verbálne správať a vyhrážať, urážať moslimov obvinený, svedok Y. S. uviedol, že keď prišiel do bistra, tak takéto veci od obvineného nepočul, alebo neregistroval od neho takéto veci. pričom mu možno nerozumel, no skrátka nemôže povedať, že by ho jednoznačne počul také vyhrážky a urážky povedať. Vo vzťahu k tomu ako časť správania sa obvineného vo vnútri bistra opísal svedok A.G., a to, že sa obvinený začal na pána Y. zaháňať päšťami, ale netrafil ho, svedok Y. S. uviedol, že si toto nepamätá, pričom A. ho požiadal, aby vyhodil obvineného a pamätá si, že sa obvineného opýtal, či chce jesť, alebo nie, ako aj, že keď nechce jesť, musí ísť von a vtedy začal obvinený kričať niečo, pričom z toho rozumel slová „zabijem vás“ a to viac krát, iné nerozumel. Zároveň podotkol, že sa mu nezdalo, že by sa na neho obvinený zahnal priamo, on rozhadzoval rukami, no neuhýbal sa mu. Možno sa aj zahnal, ale úplne mimo. Napokon na položenú otázku vyšetrovateľa PZ, ako dlho bol tento svedok v blízkosti obvineného Q. P. v bistre O. S. v ponímaní celkového času, počas ktorého ho mohol počuť a vidieť, teda od času, kedy vstúpil do Bistra až do času ako bol obvinený vyvedený pred bistro, svedok Y. S. odpovedal, že asi tak dve tri minúty.

So súhlasom strán súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka O. O. z prípravného konania, č.l. 192-196 zo dňa 17.04.2019, ktorý pri výsluchu uviedol, že bol majiteľom prevádzky bistra O. S. v O. O.. na ulici P. X, kde mal túto prevádzku v prenajatých priestoroch, ktorých majiteľom je pán O. O.. Toto bistro predal približne pred necelými dvomi týždňami. Očitým svedkom skutkov nebol, nevie presne uviesť dátum a čas, kedy to bolo, ale bolo to niekedy v zime, na začiatku decembra 2018. Vtedy v tom bistre akurát pracovala P.Y., ktorú prezývajú P. a A.G. večer bol tiež v bistre, ale okolo polnoci išiel domov, pričom niekedy po polnoci, niekedy po 01:00 hodine mu volal zamestnanec A., že sa niečo stalo, aby prišiel do bistra, pričom rovno tam teda išiel, a keď tam prišiel, bolo tam policajné auto a policajti a nejakého chalana tam držali títo policajti, videl tam A. a boli tam ešte nejakí ďalší ľudia. P. bola na WC, pričom videl, že si drží ruku na tvári a videl, že na WC bolo veľa krvi. Ešte tam bol Q., teda Y. S., ktorý tam vtedy pomáhal. A. mu povedal, že tam prišiel nejaký chalan, že tam bol pri bare, nič si neobjednal, chcel sa rozprávať so zákazníkmi, ale oni sa s ním nechceli rozprávať, že tam začal kričať a potom ho chceli vyhodiť a potom on sám vyšiel von, vrátil sa naspäť s nožom, ale A. zamkol dvere a tento sa teda dnu nedostal, a že A. povedal všetkým, aby nešli von, lebo on má nôž. Ten muž sa snažil stále otvoriť dvere, to sa mu nepodarilo, išiel ku autu, na ktorom sa robí rozvoz a na tomto pichol nôž do kolesa a potom buchol do okna, ale toto nerozbil. Potom, že sa tam chcel vrátiť, ale zas sa mu to nepodarilo. Potom, že dnu čakali, či sa on nevráti a keď sa niekoľko minút nevracal, tak P.e chcela ísť fajčiť, predtým že volali aj policajtov a ona si myslela, že ten chalan išiel preč, pričom keď vyšla von, že ten chalan čakal pri dverách a pichol jej do tváre nôž a A. ju potom vtiahol do vnútra. Vo vnútri v bistre nebolo nič poškodené, ani rozbité, na WC bola krv. To auto čo stálo pred bistrom, to je červený Renault Clio, ktorý patrí jemu, avšak napísaný je na Y. S., na tom aute bola prepichnutá pneumatika a poškodené okno, ako sa to stalo vie len z počutia. Pneumatika bola ojazdená a plánoval ju aj tak vymeniť a rovno ju aj vymenil. Na bočnom skle bol len škrabanec, ale o týždeň neskôr samo puklo a tak ho vymenil za náhradný diel. Z uvedených dôvodov si žiadnu náhradu škody nežiada. Čo sa týka kamier v prevádzke bistra, tieto tam boli, ale nikdy neboli funkčné, boli tam pre istotu, alebo na výstrahu.

So súhlasom strán súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka Q.A. z prípravného konania č.l. 215-219 zo dňa 25.04.2019, ktorý pri výsluchu uviedol, že dňa 01.12.2018 o 01.51 hod. boli spolu s kolegom Q.I. služobne ako hliadka vyslaní na preverenie oznámenie na P. T. do pohostinstva O. S.. Na miesto sa dostavili približne do 5 minút od vyslania na miesto. Predmetom oznámenia mala byť výtržnosť nejakého muža v uvedenom pohostinstve, ktorý mal následne napadnúť niekoho z personálu nožom. Po príchode na miesto spolu s kolegom B., zistili, že sa na mieste už nachádzajú ďalší kolegovia a to V. W. a Y. G., ktorí už pred ich príchodom zadržali podozrivú osobu Q. P.. Ku zadržaniu ako takému sa vyjadriť

nevie, pretože tam v tom čase neboli. S kolegom B. sa pokúšali vyťažiť podozrivú osobu, teda Q. P., ktorý mal založené putá a bol otočený tvárou ku múru. Tento Q. P. bol v čase, keď sa ho snažili vyťažiť kľudný, ale ku samotnému skutku nehovoril nič, keď mu robili bezpečnostnú prehliadku, reagoval na výzvu čo má vo vrecku a podobne. Na otázku, či vie čo urobil vôbec nereagoval, neprejavoval žiadnu ľútosť, dokonca sa akoby usmieval. Dychovú skúšku mu na mieste nerobili, pripadal mu, že je asi opitý, ale nie natoľko, aby nevedel rozoznať svoje konanie a tiež si myslí, že chápal otázky, ktoré mu dávali. Ako keby sa k tomu nechcel vyjadrovať, nemal záujem s nimi komunikovať. Následne preverovali na mieste, kde sa nachádza zbraň ktorou mal bodnúť poškodenú. Nakoniec ten nôž ukázal muž, ktorý sa na danom mieste nachádzal tiež a to G. P., to mal byť kamarát toho Q. P.. Na miesto následne dorazila aj sanitka, ošetrovali poškodenú P.Y. s ranou na tvári a ešte osobu G. P., ktorý mal poranenú ruku. Na mieste sa v tom čase nachádzal ešte taký starší pán, na ktorého meno si nespomína, on veľmi nechcel byť do toho zainteresovaný, potom tam boli ešte dvaja takí mladší muži, z ktorých bol jeden A. R., to bol kolega poškodenej a ešte ďalší taký mladší muž, ktorý bol asi tiež zákazník a na meno tohto si tiež nespomína. Ešte tam bola jedna zákazníčka, na ktorej meno si nespomína, ale bola taká mladšia, mala hnedé vlasy, také dlhšie. Ešte tam následne prišiel na miesto aj majiteľ tohto pohostinstva, ktorý sa volá O.. Na miesto sa následne dostavili aj pracovníci kriminálnej polície, ktorí prítomné osoby vyťažovali ku skutku, ktorého sa mal dopustiť Q. P.. Okrem toho prišiel aj vyšetrovateľ a technik a miesto dokumentovali a fotili. Následne bol ten Q. P. eskortovaný na kriminálnu políciu v O. O., kde ho následne s kolegom Q.I. až do rána do 06.30 hod. strážili. V čase, keď strážili podozrivého Q. P., tento im opakovane hovoril, že je mu to ľúto, plakal. Pripadalo im to, ako keby si to začal všetko uvedomovať čo spravil. On hovoril stále niečo o tom, že on má deti, že on nemôže ísť sedieť, že on má kontakty, že sa o neho postarajú, alebo niečo v tom zmysle. Keď ho vyzývali, aby sa vyjadril, prečo sa dopustil toho skutku, on najprv hovoril, že sa na to nepamätá, potom hovoril, že ho to mrzí a potom sa rozplakal. V tom zmysle to opakoval viac krát. Hovorili mu viac krát, že im to už rozprával a že to už rieši vyšetrovateľ a aby tie veci potom povedal vyšetrovateľovi do zápisnice, že oni ho už len strážia. V tom čase, keď boli s ním nehovoril nič viac, ráno ich vystriedali iní kolegovia a oni išli naspäť na útvar, spísali záznam, ukončili službu a išli domov. Na otázku vyšetrovateľa, či počuli od Q. P. v čase, keď ste ho vyťažovali, keď mu robili bezpečnostnú prehliadku, prípadne v čase keď ho strážili na kriminálnej polícii, že by hovoril nejaké narážky na vierovyznanie, alebo národnosť vo všeobecnosti alebo niekomu konkrétnemu, prípadne mal nejaké rasistické narážky, svedok odpovedal, že on osobne od neho nič také nepočul. Z preverovania na mieste kde bol zadržaný, však zistili, že mal nejaké takéto narážky hovoriť v tom O. S., ale nevie povedať nič konkrétnejšie, nespomína si na to. Na otázku vyšetrovateľa, aby uviedol, či sa na mieste v čase, keď sa dostavili s kolegom Q.I. na preverenie oznámenia, nachádzali ešte nejaké ďalšie osoby, okrem osôb, ktoré už v zápisnici uviedli, svedok uviedol, že nie, ako už uviedol, bola tam poškodená P.Y., ten jej kolega A.G., ten starší pán čo tam robil rozvoz, tá mladšia zákazníčka, ešte jeden taký mladší zákazník a potom už len ten Q. P. a ten jeho kamarát G. P., nikto ďalší tam už nebol. Potom už len oni, ich kolegovia a postupne čo tam prichádzali ďalší kolegovia z kriminálky, sanitka a tak ďalej. Na otázku obhajcu JUDr. Múkeru st., že keď prišli na miesto činu s kolegom policajtom, choval sa voči nim, alebo voči iným prítomným policajtom obvinený agresívne, alebo im verbálne nadával, svedok odpovedal, že nie, ich nenapádal, ani im nenadával, keď tam prišli bol kľudný, čo sa dialo predtým nevie povedať.

So súhlasom strán súd prečítal zápisnicu o výsluchu svedka V. W. v prípravnom konaní, č.I. 225-230 zo dňa 25.04.2019, ktorý pri výsluchu uviedol, že dňa 01.12.2018 o 01.49 hod. bol spolu s kolegom Y. G. služobne ako hliadka vyslaný na preverenie oznámenia na P. T. do pohostinstva O. S., kde malo dôjsť ku napadnutiu obsluhy. V tom čase boli akurát pri Europa shopping center a teda hneď cez námestie prešli na miesto, kde tam boli asi do dvoch minút. Keď dorazili s kolegom na miesto, videli pri dverách do uvedeného pohostinstva jedného muža ako tam stál a ešte niekde vedľa neho bol nejaký ďalší muž. Muža, ktorý stál pri dverách vyzvali, aby zdvihol ruky nad hlavu a aby ostal stáť na mieste. On ich výzvy ignoroval, ruky nedvihol a začal sa ku nim približovať. Opakovane ho vyzývali, ale márne a tak ho kolega vyzval a už rázne, že ak neuposlúchne výzvy, budú proti nemu použité donucovanie prostriedky. Nakoniec ruky dvihol nad hlavu, ale keď mu chceli nasadzovať putá, vtedy sa začal brániť a chvíľu kládol odpor. Potom ho museli pritlačiť ku stene, aby mu vedeli nasadiť putá, tam prestal klásť odpor, putá mu nasadili a potom ostal tento muž kľudný. Ten druhý muž, ktorý tam bol tiež prítomný, sa im snažil pomáhať, dohovárал tomuto jeho kamarátovi, aby poslúchol naše výzvy, ale nepočúval ani jeho. Pripadal mu mimo, ako pod vplyvom niečoho, minimálne alkoholu, nevedel povedať či aj dačo ďalšieho. Keď už bol spútaný, snažili sa od neho zistiť meno a dátum narodenia, aby ho vedeli legitimovať. On najprv nechcel povedať nič, potom povedal nejaké meno, ale nebolo mu rozumieť, keď konečne vyrozumeli meno, povedal asi dvakrát zlý dátum narodenia a potom až povedal správny dátum narodenia. On

nemal pri sebe občiansky preukaz, teda nenašli u neho žiadny občiansky preukaz. Bolo mu zle rozumieť, on si mrmlal niečo stále popod nos. Vtedy nejako s tým menom pomáhal aj ten jeho kamarát, ten im povedal ako sa volal. Snažili sa ho vyťažiť ku skutku a on viac krát zopakoval, že nevie čo spravil a tvrdil, že to neurobil. Toto zopakoval zopár krát. Ešte si matne pamätá, že on hovoril niečo o tom, že sa mu má dcéra narodiť a niečo také, ale nevedel tiež presne. Proste bola s ním ťažká komunikácia, aj keď mu robili kolegovia bezpečnostnú prehliadku, on sa vrtel a dačo hovoril stále. Po nich totiž o niekoľko minút prišli na miesto aj ďalšie hliadky, aj PMJ, potom ľudia z kriminálky, vyšetrovateľ, technik, tí tam robili ohliadku miesta činu. Vtedy bol, ale tento zadržaný už kludný, vlastne sa vzpieral iba im, keď ho zadržovali a spúťavali. Keď najprv nechcel uposlúchnuť ich výzvy, nebolo im to jedno, nevedeli čo od neho môžu čakať, mali hlásené, že mal niekoho napadnúť. Svedok ďalej uviedol, že celý čas strážil tohto zadržaného Q. P., až do času kým bol eskortovaný. Kolegovia robili preverovanie na mieste, vyťažovali tam osoby a tak, on tieto vyťažovania nerobil. Svedok ešte uviedol, že dvere na tomto bistro otvorili, že keď oni spúťali toho Q. P., pokiaľ vie, z miesta nikto neodišiel. Z toho čo tam videl, videl poranenú ženu z obsluhy, ktorá mala zakrvavené šaty a na tvári si pridržovali uterák, alebo niečo také, takéto staršieho pána čo tam tiež asi robil, a potom si už veľmi nespomínal, lebo on do vnútra bistra nevchádzal a sledoval hlavne čo robí ten zadržaný, skrátka ho strážil. Svedok ešte povedal, že tam kolegovia hľadali nôž, ktorým mal napadnúť tú poškodenú ten Q. P. a zdá sa mu, že ho vydal ten kamarát tohto Q. P., že ten nôž patril jemu, alebo niečo také, vedel, že ten jeho kamarát mal porezanú ruku, lebo sa vraj snažil zobrať tento nôž Q. P. Svedok si nespomínal, kedy tam prišla sanitka, ale prišla tam, vtedy ošetrili asi aj tú poškodenú, nevie, či ošetrovali aj iných ľudí. Následne bol odtiaľ ten Q. P. eskortovaný hliadkou PMJ, tí ho brali aj na vyšetrenie do nemocnice, lebo mal byť umiestnený do cely. Ako to už bolo presne ďalej nevedel povedať. Na záver výsluchu svedok uviedol, že ten Q. P. bol riadne opitý, to sa nevidí často, takto veľmi opitého človeka nevidno každý deň, dopyčul sa, že v ten večer malo dôjsť ku nejakému menšiemu konfliktu práve s týmto Q. P., aj v Kapitole, kde sa on snažil vyprovokovať bitku aj s viacerými ľuďmi, ale to sa mu nepodarilo a potom, že mal odtiaľ odísť, ale pokiaľ vie, nikde sa neriešilo. Na otázku vyšetrovateľa, či počul od Q. P. v čase, keď ste ho strážili, že by hovoril nejaké narážky na vierovyznanie, alebo národnosť vo všeobecnosti alebo niekomu konkrétnemu, prípadne mal nejaké rasistické narážky, svedok odpovedal, že keď ho spúťali, on stále niečo mlel, mrmlal, a zdá sa mu, že povedal niečo s Islamom, alebo Islamistom, nevie však s odstupom času povedať, čo presne to bolo a ako povedal, jemu bolo veľmi zle rozumieť. Iné narážky, alebo niečo obdobné ja nevie uviesť. Z počutia vie od kolegov, že pri vyťažovaní tiež zistili od svedkov, že ten Q. P. mal takéto nejaké rasistické veci hovoriť vnútri v tom bistro, ale konkrétnejšie sa k tomu vyjadriť nevie. Na otázku vyšetrovateľa, aby uviedol, či sa na mieste v čase keď sa dostavili s kolegom Y. G. na preverenie oznámenia, nachádzali sa tam ešte nejaké ďalšie osoby, okrem osôb, ktoré ste už v zápisnici uviedli, svedok odpovedal, že keď tam dorazili, bol tam pri dverách len ten Q. P. a ten jeho kamarát. Kto bol vnútri nevedel povedať presne, lebo tam nebol a on strážil tohto zadržaného P. Vonku videl len tých ľudí, ako povedal už po tom, ako bol P. spúťaný. Nevidel nikoho odtiaľ odchádzať preč a na miesto prichádzali len policajti a sanitka. Na otázku obhajcu JUDr. Múkeru st., či, oblečenie obvineného mohlo u inej osoby hanobiť národ, rasu alebo presvedčenie, svedok odpovedal, že nie, on mal čiernu koženú bundu, tmavé asi modré rifle a na nohách mal čierne kožené topánky. V podstate normálne oblečený človek.

So súhlasom strán súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecké posudky KEÚ PZ : č.l. 355-357 odvetvie kriminalistickej genetickej analýzy zo dňa 01.02.2019, č.l. 358-362 odvetvie mechanoskopie zo dňa 12.03.2019, č.l. 368-380 odvetvie súdne lekárstvo, č.l. 389-409 z odboru psychiatrie zo dňa 21.02.2019, č.l. 413-428 z odboru zdravotníctva a farmácia - toxikológia, č.l. 432-457 z odboru psychiatria.

Znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č.: PPZ-KEU-SL-EXP-2018/3426 zo dňa 1.2.2019 (v kontexte s jeho doplnením č 1 PPZ-KEU-SL-EXP-2019/590 zo dňa 12.3.2019, (č.1. 355 - 362 vyšetrovacieho spisu) bolo súčasne potvrdené, že na ľavej strane čepele noža, ktorého sa zmocnil pri natáhaní sa so G. P. obvinený bola zistená a analyzovaná krvná stopa, ktorej DNA profil je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru odobratého od poškodenej, t. j., že na čepeli dotknutého noža sa nachádzala krv P.Y.. Z doplnenia znaleckého posudku zo dňa 12.3.2019 taktiež vyplýva, že poškodenie puzdra noža, ktoré puzdro a nôž mal pri sebe pred spáchaním druhého skutku G. P. mohlo vzniknúť pri strhnutí puzdra z opasku.

Zo záverov znaleckého posudku Znaleckej lekárskej organizácie, s. r. o., č. 28/2019 (č. 1. 368 - 380 vyšetrovacieho spisu), vypracovaného k zraneniam poškodenej, z ktorého vyplýva, že zo

súdnolekárskeho hľadiska sa jedná o stredne ťažké poranenie, v danom prípade možno vzhľadom na to, že u poškodenej došlo aj k odlomeniu časti korúnok čenového zuba a stoličky, čo sú zuby s pevnými korunkami usudzovať, že sila akou bol bodný nástroj vedený oproti lícu musela byť silná (veľká), pričom musel byť mimoriadne tvrdej konzistencie, keďže sa po preniknutí do ústnej dutiny a narazení na zuby neohol, a zároveň to, že nástroj bol zahrotený a ostrý dokazuje práve vznik penetrujúcej rany líca, čiže to, že predmet prenikol cez elastické tkanivá líca až do dutiny ústnej. Z vonkajšej strany mala bodná rana veľkosť 20 mm, z vnútornej strany 15 mm, šírka čepele noža mohla byť aj menšia, nakoľko mohol pôsobiť pod uhlom, teda veľkosti rany by sa premietol šikmý rozmer čepele a nie jej presná „šírka“ a mohol byť aj o niečo väčší ako 20 mm, keďže mäkké tkanivá sa retrahujú. Poranenia poškodenej teda mohli vzniknúť jediným bodnutím ostrým hrotnatým predmetom tvrdej konzistencie, keďže dokázal odlomiť zo zubnej skloviny, do oblasti ľavého líca, smerom k hornému zubnému oblúku, pričom bodnutie bolo vedené veľkou silou. Zranenie podľa znaleckého posudku vyžaduje práceneschopnosť v trvaní 14 - 21 dní, pričom doba liečenia sa pohybuje až do 28 dní. Poškodenie zubov je nezvratné, k obnoveniu korunky zuba nedôjde, je nutný zákrok zubného lekára. Bodná rana líca predmetného rozsahu si vyžaduje chirurgický zákrok - dezinfekciu rany a zošitie rany zvonka aj zvnútra. Bežný spôsob života bol u poškodenej sťažený po dobu minimálne 14 - 21 dní. V znaleckom posudku sa súčasne konštatuje, že poranenia takéhoto rozsahu ako boli spôsobené poškodenej sa hoja pri nekomplikanom hojení (t. j. bez infekcie v rane) bez zanechania prechodných a trvalých následkov na zdraví. Na koži ostáva jazva, ktorej veľkosť a vzhľad závisí od veľkosti rany, spôsobu ošetrenia a individuálnych hojajúcich schopností organizmu. Útok bodným predmetom (bodnoreným nástrojom) možno už vo svojej podstate považovať za mimoriadne rizikový z hľadiska možnosti vzniku vážneho poranenia, obzvlášť, ako je vedený na oblasť hlavy, kde mohlo pri zasiahnutí väčšej cievy, najmä tepny dôjsť k vážnemu krvácajúcemu poraneniu, alebo pri zasiahnutí oka k jeho nezvratnému poškodeniu a podobne. Útok na hlavu bodnoreným nástrojom do oblasti hlavy a tváre sa vo všeobecnosti považuje za život ohrozujúci. Znalecký posudok napokon určil bodové ohodnotenie poranenia poškodenej podľa vzťahujúcej sa zákonnej úpravy na celkový počet priznaných 20 bodov, čo predstavuje celkové ohodnotenie náhrady za bolesť po zaokrúhlení vo výške 365,- €.

Zo záverov znaleckého posudku č. 19/rok 2019 a č. 7/2019 (č. l. 389 - 409 vyšetrovacieho spisu) okrem iného vyplýva aj to, že znalci pri vyšetrovaní obvineného nezistili duševné ochorenie v pravom zmysle slova - t. j. psychózu. Zistili abnormne štruktúrovanú osobnosť, hlavne s rysmi impulzivity, čo je z psychiatrického aj forenzného hľadiska považované za trvalú poruchu osobnosti neznižujúcu vo všeobecnosti jeho ovládacie, ani rozpoznávacie schopnosti, v čase spáchania skutkov znalci konštatovali u obvineného zistenie stavu prostej, simplexnej opitosti ťažkého stupňa, viedla k podstatnému zníženiu ovládacích schopností obvineného v čase činu, pričom jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase činu zachované. U obvineného zistili symptomatický abúzus alkoholu, bez stabilizovaného stereotypu, nejde teda o závislosť v pravom zmysle slova, ale len o jej predstupeň. Znamky závislosti od iných návykových a omamných látok znalci u obvineného nezistili. Znamky prítomnosti patologickej alebo kombinovanej opitosti znalci u obvineného v čase činu nezistili. V čase znaleckého skúmania obvinený bol schopný v plnej miere účasti na trestnom konaní, v plnej miere schopný chápať zmysel trestného konania, ako aj zmysel eventuálne uloženého trestu. Pobyt obvineného z psychiatrického hľadiska znalci nepovažovali za nebezpečný pre spoločnosť. Nezistili ani dôvod k uloženiu špecifických psychiatrických alebo protitoxikomanických ochranných opatrení. Odporučili obvinenému uložiť zákaz nadmerného požívania alkoholických nápojov. Motivácia konania obvineného mala vychádzať z jeho osobnosti a stavu prostej, simplexnej opitosti ťažkého stupňa, nebola chorobná. Motivácia konania obvineného je zrozumiteľná v súvislosti so štruktúrou jeho osobnosti a jeho správanie počas vyšetrovacích udalostí je vysvetliteľné tendenciou k menšiemu ovládaniu pudového, resp. citového života v stave opitosti, kedy reakcie a správanie obvineného môžu byť pri jeho zvýšenej agilite pomerne intenzívne a nepredvídateľné. Disharmonicky vyvinutú osobnosť (bez prítomnosti známkou poukazujúcich na závažné duševné ochorenia), labilnosť, netrpezlivosť so sklonom k okamžitému uspokojovaniu potrieb, so sklonom k sneniu, infantilnosť. Agresivita nepatrí do trvalej výbavy osobnosti obvineného, otvorené agresívne správanie sa môže objaviť pri oslabení racionálnej kontroly (napr. psychoaktívnou látkou). Schopnosť obvineným vnímať prežitú udalosť, zapamätať si ich, hodnotiť a reprodukovať je plne zachovaná. V prípade straty vedomej kontroly v súvislosti s požitím alkoholu sa nebezpečie náhleho odtlmenia a opätovné konanie podobného charakteru nedá u obvineného vylúčiť. Skúsenosť obvineného vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti je pre neho natoľko významná, aby tejto v budúcnosti predchádzal a spracoval ju osobnostne vo svoj prospech v zmysle korektívnej skúsenosti. Prognóza ďalšieho vývoja jeho osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému

konaniu, pokiaľ sa zdrží konzumovania alkoholu, sa javí priaznivo, a to aj vzhľadom k tomu, že agresivita nie je u obvineného významnou osobnostnou črtou. Prognóza resocializácie u obvineného sa podľa znalcov javí skôr priaznivo, má rodinné zázemie, vzťah k pracovnej činnosti a pod.

Vo vzťahu k požitiu alkoholických nápojov obvineným v čase spáchania žalovanej trestnej činnosti bolo zabezpečené v prípravnom konaní. aj odborné vyjadrenie č. 54/2019, znalkyne H.. P. F. (znalca z odvetvia toxikológie): č. 1. 413 - 424 vyšetrovacieho spisu), z ktorého vyplýva, že po vykonaní bilančného prepočtu koncentrácií etanolu v krvi 2.16 - 3,18 g/kg (promile), v ktorých sa mohol obvinený Q. P. (vypitím ním uvedeného množstva alkoholu) nachádzať v čase skutku dňa 01.12.2018 o 01:40 hod., čo sa zhoduje s koncentráciou etanolu v krvi 2.36 - 2,98 g/kg vypočítanou spätným prepočtom. V kontexte s uvedeným, by bolo možné podľa odborného vyjadrenia konštatovať, že obvinený sa mohol v čase spáchania skutkov nachádzať v ťažkom stupni opitosti, ktorý sa podľa teórie prejavuje celkovým ťažkým senzorickým útlmom, rozbitím miestnej aj časovej orientácie, pričom mentálne prejavy sú zreteľne a významne narušené, nezriedka sa zjavujú stavy zmätenosti, pričom v pohybovej oblasti sa prejavuje silne ťažká chôdza spojená s častými pádmi až neschopnosťou samostatnej chôdze.

Zo znaleckého posudku číslo 20/2019 a číslo 21/2019 znalkyne Q.. Y. J. (znalkyňa z odvetvia psychiatrie, č. 1. 432 - 457 vyšetrovacieho spisu) vyplýva, že u poškodenej nebola zistená porucha zdravia psychického charakteru, ktorá by vznikla v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou, a ktorá by na nej zanechala trvalé následky, pričom osobnosť poškodenej aktuálne nepodlieha zmenám v súvislosti so spáchaním trestnej činnosti na poškodenej, a to v zmysle prejavov traumatizácie, alebo iných psychických ťažkostí pravdepodobne vďaka stenickým osobnostným rysom s menej rozvinutou emočnou zložkou.

Podľa § 269 Trestného poriadku čítali sa oboznamovali listinné dôkazy a to z č.l. 470-476 analýza kamerového záznamu, č.l. 477-492 analýza kamerového záznamu, č.l. 498-513 fotodokumentácia z miesta činu, č.l. 649-655 správy o povesti a odpis registra trestov.

Obžalovaný nemá záznam v registri trestov, v Ústrednej evidencii priestupkov MV SR má evidovaný jeden menej závažný priestupok. V odpovedi Obce B. obžalovaný Q. P. sa v mieste úradne evidovaného trvalého pobytu už viac ako 5 (päť) rokov nezdržiava, je slobodný. Obci, v ktorej má evidovaný trvalý pobyt, nie sú známe jeho majetkové pomery a jeho správanie nebolo prejednávané príslušným orgánom obce. Z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O. O. vyplýva, že k 23.4.2019 nebol vedený príslušným úradom práce ako nezamestnaný, taktiež nepoberá a ani nepoberal žiadne sociálne dávky od tohto úradu. Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody O. O., v ktorom vykonával obžalovaný Q. P. v tejto trestnej veci väzbu, bol hodnotený kladne, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Do pracovnej činnosti nie je zaradený, pretože o pracovnú činnosť neprejavil záujem.

Na základe odvolania obžalovaného ako aj prokurátora Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4To 8/2019 zo dňa 7. apríla 2020 zrušil rozsudok tunajšieho súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Uvedeným rozhodnutím odvolací súd nariadil prvostupňovému súdu vypočuť A.G., Q. I., Y. S., znalca Q.. U. Z., prípadne aj iných svedkov. Ďalej uložil odvolací súd prvostupňovému súdu povinnosť zaoberať sa tým, či je možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zák., nakoľko obžalovaný síce spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ale súd nevykonal dokazovanie, či uvedená okolnosť mala vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť páchatel'a. Je potrebné dôsledne skúmať stav jeho psychického vývoja a či sa takáto okolnosť prejavila na spáchaní trestného činu. Priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimnú ľútosť, páchatel' by mal popísať okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu a svojim postojom a správaním sa po trestnom čine prejavil úprimnú snahu o nápravu, ospravedlnenie sa a pod. Nepostačuje len formálny prejav ľútosť. V posudzovanej veci obžalovaný vyhlásil, že je nevinný, k skutkom sa priznáva ale nič si nepamätá, iba z papierov, čo mu prišli. Svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní v podstate vylúčil, že by sa bol dopustil extrémistickej trestnej

činnosti. Tiež bude podľa rozhodnutia potrebné vypočúť ohľadom nároku na náhradu škody poškodenú P.Y..

V súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením súd nariadil hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného Q. P., svedkyňu - poškodenú P.Y., svedkyňu Q. I., svedka Y. S., prečítal zápisnicu o výsluchu svedka A.G. z prípravného konania, vypočul znalca Q.. U. Z. V.. a znalkyňu Q.. B.A..

Obžalovaný Q. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na tom čo uviedol vo svojej pôvodnej výpovedi. S moslimami nemal žiadny problém, ani sa s moslimom nikdy nestretol. Trvá na tom, že keby chcel zabiť, tak mal možnosť, bodol len raz, nie na miesto - orgán ohrozujúci život. Z činu si nič dodnes nepamätá, určite nejednal z rasového motívu, sám je príslušníkom rómskej menšiny, ľutuje toho čo sa stalo.

Svedkyňa - poškodená P.Y. uviedla, že sa pridržiava svojho predchádzajúceho vyjadrenia, na tomto trvá a nechce na ňom nič meniť. Na otázku či si uplatňuje nárok na náhradu škody uviedla, že náhradu škody nežiada, mení svoje pôvodné vyjadrenia. Na otázku prečo nežiada, uviedla, že to nie je potrebné. Obžalovaný jej zatiaľ žiadnu škodu nenahradil.

Svedkyňa Q. I. na hlavnom pojednávaní uviedla rozhodné skutočnosti zhodne ako vo svojej výpovedi zo 16.04.2019, č.l. 179-184 spisu a na položené otázky uviedla, že priateľ sa volá I., obžalovaný v tom bistro vykrikoval nadávky, konkrétne presne si to nepamätá, pamätá, že hovoril, že zo Slovenska sa stáva islamský štát a na majiteľov kokoti a podobne. Či niečo hovoril aj v čase, keď ho vyvádzať, si nepamätá, vie len že kričal. Na ďalšiu otázku, aby sa vyjadrila k tomu čo tvrdila v prípravnom konaní ohľadom nadávok, tak po prečítaní uviedla, že s tým súhlasí čo povedala. Na otázku, či ju ako osobu obžalovaný ohrozoval uviedla, že sedela chrptom, on padal na ňu, nevie či to bolo úmyselné alebo nie. Verbálny prejav voči nej nesmeroval. Na ďalšiu otázku uviedla, že vyvádzať ho tí traja páni, ktorí sedeli od nich naľavo, nie si je istá, či aj ten čašník, obžalovaný kričal, nadával, kopal, rozhadzoval rukami, prsto nesúhlasil s vyvedením. Držali ho z dvoch strán a posúvali ho von. K tomu či pri vyvádzaní von zrazil k zemi alebo sotil niekoho z tých troch uviedla, že si nepamätá.

Svedok Y. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa už vyjadril pri výsluchu u policajtov, trvá na svojich vyjadreniach, nechce na tom nič meniť ani dopĺňať, ani uvádzať niečo iné, aby neklamal.

Zápisnica svedka S. zo dňa 17.04.2019 z č.l. 199-205 bola už prečítaná na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2019. Na položené otázky vypovedal tak, že k tomu, či počul z úst obžalovaného nejaké hanobenie národa, rasy alebo presvedčenia, uviedol, že nie.

Predvolaný svedok A.G. sa na hlavné pojednávanie nedostavil. Predvolanie neprevzal, a to ani po tom, ako opakovane bolo zaslané dožiadanie o doručenie predvolania príslušnému policajnému útvaru. Bolo súdu oznámené, že na uvedenej adrese sa takáto osoba nenachádza, neopoznali ho ani obyvatelia bytovky, ani na bytových zvončekoch, ani na poštových schránkach nebolo jeho meno, preto doručenie zásielky nebolo možné realizovať. Z uvedeného dôvodu v súlade s ust. § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., keďže ide o osobu cudzieho štátneho občana, ktorá sa zdržiava na neznámom mieste a teda je osobou nedosiahnuteľnou bola výpoveď zo 17.04.2019 č.l. 185-191 opakovane prečítaná.

Znalec Q.. U. Z. V. po poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypracoval znalecký posudok z odboru zdravotníctva - súdneho lekárstva, ktorý posudok bol už oboznámený na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2019 a na položené doplňujúce otázky znalec uviedol, že vypracovaný znalecký posudok nechce nijako meniť ani dopĺňať. Pokiaľ ide o otázku či by mohlo bodnutie do líca spôsobiť smrť poškodenej uviedol, že bodnutie do líca by nevedlo k smrti poškodenej. Pokiaľ ide o dĺžku práceneschopnosti v rozsahu 14 až 21 dní a či poškodená bola počas tejto doby obmedzená v bežnom spôsobe života, či mohla vykonávať svoje povolanie čašníčky, znalec uviedol, že takto poranená osoba nie je schopná rozprávať, má sťažnú schopnosť komunikovať, nemôže sa zdržiavať v priestore s viacerými osobami z dôvodu možnej infekcie.

V súlade s uloženou povinnosťou skúmať prítomnosť poľahčujúcej okolnosti - spáchanie činu vo veku blízkom veku mladistvého, ktorú skutočnosť uvádzal v odvolaní prokurátor bol tento vyzvaný, aby sa vyjadril k spôsobu skúmania, na čo uviedol, že znalcom z odboru psychológie, ktorému by mala byť

položená otázka, či vek, v ktorom sa obvinený v čase skutku nachádzal, mal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť a ak áno, aký.

Z uvedeného dôvodu bola na hlavné pojednávanie predvolaná znalkyňa z odboru psychológie, ktorá sa spolupodieľala na vypracovaní znaleckého posudku v prípravnom konaní Q.. B.A.. Po poučení uviedla, že spolu s Q.. B. vypracovala znalecký posudok a na položenú otázku, teda či vek obžalovaného v čase skutku mohol mať vplyv na jeho rozumovú a vôľovú schopnosť, uviedla, že čo sa týka motivácie spáchania skutku, tak ako je uvedené v záveroch posudku, okolnosti súvisia s osobnostnými vlastnosťami viac ako s vekom. Vek 20 rokov je obdobím, kedy predpokladajú relatívne ukončený osobnostný vývin vo svojich osobnostných charakteristikách. U obžalovaného sa jedná o disharmonicky vyvinutú osobnosť, ktorá je nezrelá a či sa posudzuje obdobie 20 rokov alebo 25 rokov toto nezohráva významnejšiu úlohu. Podstatné sú aj situačné faktory ako je možný konflikt a samozrejme vplyv alkoholu a celkovo vek v tomto prípade nie je zásadným faktorom.

Pokiaľ by sa mala vyjadriť k tomu, čo bolo uvedené v znaleckom posudku pod bodom 1. keď uviedla, okrem iného, že obžalovaný má sklony k sneniu, je infantilnejší, ťažšie sa prispôsobuje a či to možno chápať tak, že pri závere o infantilnosti vychádza z porovnania jedincov v jeho veku, uviedla, že sa to dá tak povedať. Na otázku či táto skutočnosť mohla mať vplyv aj na jeho konanie, ktorého sa dopustil, tak infantilnosť je skôr prejav správania, súvisí s osobnostnými charakteristikami nezrelej osobnosti, ktorá je menej zodpovedná a infantilne sa môže prejavovať aj dieťa vo veku 2 roky a rovnako tak aj človek, ktorý má 70 rokov. Na otázku, aby sa vyjadrila k uvádzanej skutočnosti, že infantilnosť ako prejav správania súvisí s osobnostnými charakteristikami nezrelej osobnosti, a či táto skutočnosť nemá vplyv na jeho konanie práve z dôvodu, že u neho ide o osobu vo veku 20 rokov, uviedla, že si myslí, že to nemá vplyv. Na ďalšiu otázku, či je predpoklad, že vo svojom ďalšom vývoji sa bude správať tak, že jeho konanie by nebolo možné považovať za správanie nezrelej osobnosti a to plynutím veku, uviedla, že ďalší vývin osobnosti nemusí zaznamenať nejakú podstatnú zmenu, čiže môže byť ďalej nezrelou osobnosťou, alebo vďaka tejto skúsenosti môže dozrievať.

Na základe takto vykonaného dokazovania v pôvodne vedenom konaní, ako aj doplneného dokazovania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy a to každý dôkaz samostatne ako aj všetky dôkazy vo vzájomnom súhrne, rovnako tak dôkazy svedčiace v prospech ako aj v neprospech obžalovaného a dospel k nasledovným skutkovým záverom. Pri posudzovaní skutočností uvedených v skutkovej vete obžaloby prokurátora súd zo skutkovej vety uvedenej v bode I/ vypustil tú časť, kde sa uvádza „... sa najprv svojim hlučným, agresívnym a arogantným správaním a údermi rukami do zariadenia bistra dopustil pod vplyvom alkoholu hrubej neslušnosti ...“, nakoľko z výpovedí ani jedného z vypočutých svedkov ani jeden netvrdí, že by mal obžalovaný udierať rukami do zariadenia bistra. Jeho správanie popisovali vypočutí svedkovia P.Y., Q. I., I. I. a A.G., z ktorých ani jeden neuviedol, že by bol obžalovaný búchal do zariadenia bistra. Svedkyňa P.Y. uviedla, že obžalovaný stál zboku pri pulte a opieral sa o stenu pri pulte. Napadlo ju, že ten chlap je opitý, nechce nič jesť. Vyzeral byť nahneváný. Keď išla zaniest' objednávku zákazníkovi, ešte ho požiadala, aby sa jej odstúpil, lebo jej stál v ceste, aj keď sa vracala nič nehovoril, bol ticho. Nevedel poriadne stáť, bol pri stene, opieral sa. Keď aj prichádzal k pultu, išiel tak divne, krivo, skrátka ako keď je niekto opitý. Svedok I. I. vypovedal, že chlap stál pri pulte, nič nehovoril, bol ticho, nevenoval mu pozornosť. Keď sedeli, počul ako začal hovoriť nejaké nadávky, nevenoval mu pozornosť. Povedal, že tu začína byť islamský štát, priblížil sa k jeho priateľke Q., videl, že stál zle a vtedy sa zvalil na Q.. On ho odtlačil. Vtedy sa postavili tí dvaja chlapi aj ten starší pán, nevidel presne ako sa to stalo, ale potom ho držali na zemi. Svedkyňa Q. I. uviedla, že toho Róma si všimli až keď začal kričať na plné ústa, že všetko na Slovensku začína riadiť islamský štát, potom nadával, že všetci sú kokoti. Veľa vecí čo hovoril bolo nezrozumiteľné, skrátka bolo vidno, že je opitý. Bolo vidno, že sa kimáca, počula nejaký buchot, znelo to ako keby kopol do stoličky alebo do pultu a potom sa ten chlap zvalil na ňu, ale to bolo od chrbta a na to I. ho zastavil, aby nešiel ku nej, a trochu ho od nej odstrčil, ale nie silno. Svedok A.G. uviedol, že ten muž bol dosť opitý, zle rozprával, zle stál, kývalo ho. potom sa začal rozprávať s inými zákazníkmi, títo ho ignorovali. On veľa rozprával, nevie čo presne, otravoval tých ľudí. Potom začal vykrikovať, že má veľkú rodinu, že sa nebojí, dupal nohou na zem. Veľmi veľa rozprával a kričal. Začal byť agresívny a zahnal sa pästou na pána Y. (Svedok Y. S. vo svojej výpovedi túto skutočnosť nepotvrdil.) Potom obžalovaný spadol na tú zákazníčku a jej frajer ho odstrčil.

Rovnako tak došlo k vypusteniu prídavných mien - hlučným, agresívnym a arogantným správaním, pretože ide o hodnotiace závery prokurátora, ktoré tam uviedol napriek tomu, že v skutkovej vete je potrebné uvádzať skutočnosti dotýkajúce sa ustálených skutkových záverov, konkrétne miesto, čas, spôsob spáchania trestného činu, ako aj jeho následok, nie však hodnotiace závery konania obvineného. To platí aj pre tú časť skutkovej vety, kde uvádza, že sa obvinený dopustil „hrubej neslušnosti“, pretože ide o pojem, ktorý je súčasťou právnej kvalifikácie konania obžalovaného vo vzťahu k žalovanému trestnému činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré právne hodnotenie má svoje miesto v právnej vete a nie vo vete skutkovej.

Ďalej v skutkovej vete došlo k vypusteniu textu „... pričom tento incident vyústil až do následnej fyzickej konfrontácie s tam prítomným personálom a zákazníkmi bistra ...“, nakoľko záverom vykonaného dokazovania zodpovedá záver, že po tom ako obžalovaný nadával a použil výroky uvedené v skutkovej vete, bol tam prítomnými dvomi hosťami a Y. S. vyvedený von na ulicu pred bistro, pričom pri vyvádzaní sa voči uvedeným osobám zaháňal rukami a kopal ich smerom nohami v snahe zabrániť jeho vyvedeniu z uvedeného bistra. Po vyvedení z bistra a po tom, čo zamestnanec A.G. dvere zamkol zvnútra, búchal rukou na dvere.

Vo vzťahu ku skutkovej vete v bode II/ na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že sa obžalovaný tohto konania dopustil v mieste, čase a spôsobom ako to bolo uvedené v obžalobe prokurátora.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii v bode I/ po vykonanom dokazovaní a s prihliadnutím na závery uvedené aj v rozhodnutí odvolacieho súdu dospel súd k záveru, že obžalovaný po tom ako sa vyhrážal a vulgárne nadával prítomným osobám v priestoroch bistra, bol dvomi hosťami a svedkom S. vyvádzaný von a pri tomto sa okolo seba zaháňal rukami a kopal ich smerom nohami sa dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti, tým, že napadol iného. Konkrétne pri vyvádzaní išlo o také slovne napádanie osôb, ktoré malo charakter hrubej neslušnosti a to verejne, za prítomnosti viac ako troch osôb a na mieste verejnosti prístupnom - reštauračné zariadenie. Vo vzťahu k fyzickému napádaniu, súd nemal za preukázané, že by úmyselne fyzicky obžalovaný napadol alebo sa pokúsil napadnúť tam prítomné osoby (svedok S. nepotvrdil výpoveď svedka W., že by sa na neho zahnal), išlo o jeho konanie, ktoré malo charakter vyvedeniu a pri tomto vyvádzaní on okolo seba rozhadzoval rukami a kopal smerom k osobám, ktoré ho chceli vyviešť, pričom s prihliadnutím na závery uvedené v rozhodnutí odvolacieho súdu je aj takéto konanie fyzickým napadnutím iného, na rozdiel od predchádzajúcich záverov tunajšieho súdu, uznal súd obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Vzhľadom na výpoveď poškodenej, ako aj vypočutých svedkov v konaní, ako aj výpovede svedkov, ktorých výpovede boli prečítané, rovnako tak aj s prihliadnutím na vyjadrenie obžalovaného, ktorý uvedené skutočnosti nepopiera, resp. tvrdí, že si na skutok nepamätá vôbec, mal súd za preukázané, že obžalovaný uviedol verbálne útoky uvedené v obžalobe, teda, že „Krajina začína byť moslimský štát, moslimovia pozabijam vás, ste kokoti a všetkých vás pozabijam“. Následne bol vyvedený von pred bistro, po čom boli dvere jedným zo zamestnancov zamknuté.

Pokiaľ ide ďalej o právnu kvalifikáciu v bode I/ súd mal za preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal skupine obyvateľov smrťou, a to z osobitného motívu z nenávisťi voči skupine osôb pre ich náboženské vyznanie a dopustil sa takého konania verejne, čím naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona. Súd toto konanie kvalifikoval ako konanie prísnejšie trestné v súvislosti s výrokmi „Zabijem vás moslimovia, všetkých vás pozabijam“. Ďalej pokiaľ ide o ďalšie konanie teda, že v bode I/ týmito svojimi výrokmi verejne hanobil skupinu osôb pre ich náboženské vyznanie zodpovedá výrok „Ste kokoti moslimovia pozabijam vás“. Súd má za to, že týmito svojimi výrokmi naplnil aj zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Z pohľadu súdu správne sa jedná v danom prípade na rozdiel od pôvodne vygenerovaného skutku, kde všetky tieto okolnosti boli zhrnuté do jedného skutku, následne došlo na základe pokynu prokurátora k vygenerovaniu skutku v bode II/, pretože momentom ako bol obžalovaný vyvedený z toho bistra sa prerušuje dejová línia a následne pokiaľ ide o skutok v bode II/ po tom čo zamestnankyňa P.Y. si

vyšla pred bistro pofajčiť, obžalovaný, ktorý sa tam v blízkosti nachádzal ukrytý za stĺpom, ju napadol nožom tak, že ju bodol loveckou dýkou do tvárovej časti hlavy, ľavého líca, po čom následne jej kolega, zamestnanec A.G. vtiahol poškodenú do bistra a zamkol dvere. Takýmto konaním jej spôsobil zranenia popísané jednak v skutkovej vete obžaloby ako aj bližšie podrobne rozvedené v rámci vykonaného znaleckého dokazovania a teda ju obmedzil na bežnom spôsobe života v rozsahu 14-21 dní s dobou liečenia do 28 dní. Tieto skutkové závery vychádzajú z toho, čo bolo uvedené vo výpovediach vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní, resp. výpovediach svedkov, ktorí boli vypočutí pomerne podrobne v prípravnom konaní a ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania v bode II/ je potrebné uviesť, že súd sa ani po doplnenom dokazovaní nestotožnil s právnymi závermi, ktoré uviedol prokurátor v podanej obžalobe, pretože z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že obžalovaný konal v úmysle poškodenú usmrtiť. Je možné sa len domnievať, aký bol skutočný motív. Napriek rozsiahlemu vykonanému dokazovaniu na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní je možné urobiť len záver, že obžalovaný útočil nožom na telesnú integritu poškodenej. Nijakým verbálnym spôsobom nesprevádzal toto svoje konanie, ani nijakým iným spôsobom, na základe ktorého by bolo možné usúdiť, že naplňa svoje predchádzajúce vyhrážky, keď sa predtým vnútri nezrozumiteľne, značne opitý, bľabotajúc vyhrážal, že „Moslimovia pozabijam vás“. Teda konkrétne verbálne nijako svoj útok nesprevádzal. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodenú obžalovaný pichol do líca, zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by konal v úmysle viesť útok na životne dôležitý orgán v úmysle spôsobiť poškodenej smrť. Je nesporné, že hlava je životne dôležitý orgán, ale nie jej tvárová časť - líce. Znalec sa na hlavnom pojednávaní vyjadril jednoznačne, že bodnutím do líca by poškodenej obžalovaný smrť nespôsobil. Zostalo nezodpovedaným, či obžalovaný mal úmysel pichnúť poškodenú do krku, prípadne do hrudníka a zasiahnuť tak životne dôležité centrá a spôsobiť jej tak smrť. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že bol v značne opitom stave, nezrozumiteľne bľabotal, mrmlal si popod nos, ťackal sa, predtým v priestoroch bistra spadol na jednu z tam prítomných zákazníčiek. Pri posudzovaní skutočného úmyslu obžalovaného vyznieva logicky jeho obrana, ktorá vykonaným dokazovaním vyvrátená nebola, že ak by mal v úmysle poškodenú usmrtiť, zasiahol by životne dôležité centrá a nie líce, prípadne by bodal opakovane. Takéto konanie však vykonaným dokazovaním preukázané nebolo a preto pri posudzovaní skutočného úmyslu konania obžalovaného túto základnú skutočnosť vyhodnotil súd v súlade s procesnou zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

V súlade so závermi vykonaného dokazovania, vo vzťahu k jeho konaniu, s prihliadnutím na predmet vedeného útoku, intenzitu útoku, rozsah spôsobeného poranenia poškodenej, tak súd prijal záver, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Vo vzťahu k zavineniu bol prijatý záver, že išlo o konanie obžalovaného v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (spôsobiť následok predpokladaný príslušným ustanovením zákona, v danom prípade spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví pri útoku nožom vedeným na tvárovú časť hlavy - do líca) a pre prípad, že ho spôsobí, bol s ním uzročený.

Vo vzťahu k motívu konania obžalovaného súd prihliadol na závery uvedené v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu, kde tento konštatoval, okrem iného, že pri posudzovaní osobitného motívu, ako kvalifikovaného znaku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, je potrebné prihliadnuť na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, akým motívom bol vedený, čo útoku predchádzalo, pričom ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný sa konania v bode II/ dopustil v blízkej časovej nadväznosti na to ako vo vnútri bistra nadával a vyhrážal sa slovne „Moslimovia všetkých vás pozabijam“. Odvolací súd konštatuje, že konaním obžalovaného došlo jednoznačne k násilným a verbálnym nenávisným extrémistickým prejavom smerujúcim voči moslimom, to jest voči iným osobám pre ich náboženské vyznanie. S prihliadnutím na tento záver aj napriek tomu, že obžalovaný pri útoku na poškodenú tento útok nijako slovne nesprevádzal, súd akceptoval naznačené závery odvolacieho súdu v tom, že motívom konania obžalovaného bola nenávisť ku skupine obyvateľov iného vyznania, v danom prípade k moslimom a preto kvalifikoval v bode II/ konanie obžalovaného ako obzvlášť závažný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. e) Trestného zákona, teda ako konanie z osobitného motívu - nenávisti voči skupine osôb pre ich domnelú príslušnosť k osobám iného náboženského vyznania.

Pokiaľ ide o úvahy ohľadom druhu a výmery trestu súd prihliadal na všetky skutočnosti, na ktoré je potrebné prihliadať pri ukladaní trestu, na osobné pomery páchatel'a, rovnako tak na okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu trestného činu, rovnako požiadavky generálnej a individuálnej prevencie. Rovnako tak súd prihliadal na existenciu priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. V súlade s uloženou povinnosťou skúmať splnenie podmienok pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom mladistvému, súd prihliadol na vyjadrenie znalkyne Q.. E., ktorá uviedla, že sa jedná o disharmonicky vyvinutú osobnosť s osobnostnými charakteristikami nezrelej osobnosti, pričom vo svojom ďalšom vývoji plynutím veku vývin osobnosti nemusí zaznamenať nejakú podstatnú zmenu, čiže môže byť ďalej nezrelou osobnosťou, alebo vďaka tejto skúsenosti môže dozrievať. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že konanie obžalovaného, tak ako to uviedla znalkyňa, možno považovať za správanie nezrelej osobnosti a plynutím veku môže dozrievať alebo môže byť ďalej nezrelou osobnosťou, inak povedané vek mohol a nemusel, tak ako to tiež uviedla znalkyňa, mať vplyv pri posudzovaní konania obžalovaného ním samotným. Samotné pochybnosti teda o tom, či vek obžalovaného, ako vek blízky veku mladistvého, mal alebo nemal vplyv na jeho konanie, v zmysle vyššie uvedených záverov znalkyne, súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a v jeho konaní priznal existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti. Pri ustálení tohto záveru súd vychádzal aj z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej proces dospievania je vec značne individuálna a preto priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti závisí tiež na úrovni páchatel'ovej fyzickej, duševnej a mravnej vyspelosti, na stupni jeho socializácie a na tom, či a ako sa tieto skutočnosti prejavili na spáchanom trestnom čine, resp. aké charakteristiky typické pre osoby mladistvé a pre ich konanie mali vplyv na spáchanie činu.

Rovnako tak v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý vyslovil jednoznačný záver, že obžalovanému nie je možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovanie, pretože sa vyžaduje, aby páchatel' popísal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku a svojim postojom a správaním sa po trestnom čine prejavil úprimnú snahu o nápravu, ospravedlnenie sa a pod. Nepostačuje teda len formálny prejav ľútosti. V posudzovanej veci obžalovaný vyhlásil, že je nevinný, k skutkom sa priznáva, ale nič si nepamätá, iba z papierov, čo mu prišli. Svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní v podstate vylúčil, že by sa bol dopustil extrémistickej trestnej činnosti. V tejto súvislosti považuje prvostupňový súd za potrebné uviesť, že s konštatovaním o tom, že by obžalovaný svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní v podstate vylúčil, že by sa bol dopustil extrémistickej trestnej činnosti, sa nestotožňuje, ale stotožňuje sa vo vzťahu k prvej vyžadovanej podmienke, teda k priznaniu s tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o tom, že je nevinný, ktoré kvalitatívne, najmä v posudzovanom prípade, je vyhlásením výrazne odlišným od vyhlásenia, že nepopiera spáchanie skutku, čo by podľa názoru súdu v danom prípade skôr zodpovedalo tvrdeniu obžalovaného, že si nič nepamätá, iba z papierov, čo mu prišli. Takéto vyhlásenie však obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil a preto, s prihliadnutím na záver uvedený v rozhodnutí odvolacieho súdu, mu túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal.

Z poľahčujúcich okolností bola obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 37 písm. j) Tr. zák., teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Z priťažujúcich okolností súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ust. § 37 písm. h) Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov

Vo vzťahu k priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. f) Tr. zák. súd nepriznal túto priťažujúcu okolnosť, nakoľko súd zmenil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, na rozdiel od svojho predchádzajúceho rozhodnutia, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené a uznal obžalovaného vinným aj zo spáchania trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko tak, ako bolo už vyššie uvedené, mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti dostupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného. Rovnako tak v súlade s pôvodným rozhodnutím uznal obžalovaného opakovane vinným aj z prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pretože verejne hanobil skupinu osôb pre ich náboženské vyznanie. Keďže obžalovaný bol uznaný za vinného z konania, ktorého sa dopustil verejne a je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty vyššie uvedených trestných činov, nebolo možné na túto skutočnosť duplicitne prihliadať aj pri ukladaní trestu a posudzovaní existencie tejto priťažujúcej okolnosti.

Dospel tak súd k záveru, že u obžalovaného bude účel trestu naplnený uložením trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá sadzba je daná v rozsahu 5 až 12 rokov a vymeral mu tak úhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 6 mesiacov a na výkon trestu odňatia slobody v súlade s ust. § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň vzhľadom na splnenie podmienok bolo potrebné v danom prípade uložiť aj prokurátorom navrhované opatrenie, a to v súlade s ustanovením § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona - zhabanie veci - loveckého noža čiernej farby o dĺžke čepele 15 cm a koženého puzdra, teda veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Záverom, pokiaľ ide o pôvodne uplatnený nárok na náhradu škody, súd v rámci doplneného dokazovania výsluchom svedkyne - poškodenej P.Y. prihliadol na jej vyjadrenie, že mení svoje pôvodné vyjadrenie a náhradu škody nežiada a preto o tomto pôvodne uplatnenom nároku na náhradu škody nerozhodoval. v bode I.

- skupine obyvateľov sa vyhrážal smrťou, čin spáchal z osobitného motívu - z nenávisťi voči skupine osôb pre ich náboženské vyznanie a verejne,
- dopustil sa slovne a fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,
- verejne hanobil skupinu osôb pre ich náboženské vyznanie,

v bode II.

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, spáchal taký čin z osobitného motívu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- Rozhodnuté bolo jednohlasne

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 (pätnástich) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.